

[Elisabeth Krog]

Danmarks statsfinansielle forpligtelser omfatter bidraget til finansiering af et 30.000 t stort stødpudelager samt ydelse af regeringsgarantier for lånefinansiering af yderligere et 20.000 t stort reservelager – det er det, det er øget med siden Den femte internationale Tinoverenskomst – og betaling af en forholdsmæssig andel af administrationsudgifterne for den oprettede tinorganisation. Danmarks årlige bidrag til administrationen skønnes at blive ca. 60.000 kr.

Finansieringen af stødpudelageret deles, i modsætning til hvad der var tilfældet under Den femte internationale Tinoverenskomst, ligeligt imellem producent- og forbrugerlande i forhold til deres andel af verdens tinproduktion. Danmarks andel er fastsat til 0,10 pct. af det halve normallager, som forbrugerlandene skal finansiere. Den øverste grænse for Danmarks bidrag til stødpudelageret forventes at være ca. 2,3 mill. kr., svarende til værdien af 18,7 t tin. Da Danmark i 1976–77 har ydet et frivilligt engangsbeløb på ca. 2,7 mill. kr. til stødpudelageret under Den femte internationale Tinoverenskomst, ser det ud til, at Danmark ved overgangen fra Den femte til Den sjette Tinoverenskomst vil have et nettotilgodehavende hos tinstødpudelageret, der vil kunne dække den danske finansieringsforpligtelse over for stødpudelageret under Den sjette internationale Tinoverenskomst.

Regeringen anser det for ønskeligt, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst dels på grund af dens betydning for det internationale råvaresamarbejde, dels på grund af dens politiske betydning for Nord-Syd-forholdet i almindelighed, og dels fordi man tillægger det værdi, at Danmark fortsat har en aktiv deltagelse også i dette internationale samarbejde.

Det konservative folkeparti kan derfor anbefale, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst.

Arne Christiansen (V):

Betydningen af det længe eksisterende samarbejde på tinmarkedet er jo udmærket belyst i ministerens fremsættelsestale, og da dette samarbejde nu kan fortsætte og vi oven i købet måske har chance for at få lidt penge tilbage, når et hidtidigt frivilligt bidrag konverteres til obligatorisk bidrag, så kan venstre

anbefale, at vi stemmer for beslutningsforslaget.

Riishøj (SF):

Denne tinoverenskomst er jo resultatet af nogle komplicerede forhandlinger inden for UNCTADs rammer, og i virkeligheden er der tale om en særdeles vigtig overenskomst i den kamp, der er mellem de fattige og de rige lande. Derfor er det jo nok lidt uheldigt, at den behandling, der sker her, er så kort og så overfladisk, som den vel nok bliver i dette tilfælde.

Det er ikke nogen hemmelighed, at det internationale råstofmarked er meget utilfredsstillende set fra udviklingslandenes side. Det eneste eksempel på råstofarrangementer, der vel har fungeret i en periode, er OPEC-organisationens forsøg på at regulere olieprisen. Det lykkedes jo ganske godt i 1970'erne, det lykkes mindre godt nu, men ellers har vi ikke set råstofarrangementer, der har været i u-landenes interesse.

Dog er det vist sådan, at det, så vidt jeg er orienteret – der ligger jo et stort udvalgsarbejde foran os – er lykkedes i nogen grad at få presset tinprisen op, så den har et anstændigt niveau. Det er netop her, vi skal se årsagen til USAs modstand mod at ratificere ordningen. USA er som verdensimperialismens største land også største importør af tin og nægter i god overensstemmelse med sine principper om såkaldt frihandel at ratificere aftalen.

Alt i alt er denne overenskomst et godt udtryk for den internationale verdensorden. Vi er i SF ikke imod, at man laver råstofarrangementer – de kan være nødvendige, hvis de ses i lyset af andre foranstaltninger i bestræbelserne for at styrke u-landenes situation – men isoleret set hjælper de meget lidt, og de hjælper navnlig lidt, hvis i-landene ikke bidrager effektivt til ordningernes gennemførelse, og hvis der oven i købet er splittelse u-landene imellem, og det er der jo i særdeleshed i forbindelse med arrangementer af denne karakter.

Derfor er der mange ting, vi fra SFs side vil have oplyst, før vi tager endelig stilling til denne overenskomst. Som sagt er vi ikke i princippet imod den type overenskomster; de er nødvendige i kampen for at ændre fordelingen af verdens goder, og de er også kom-